

port

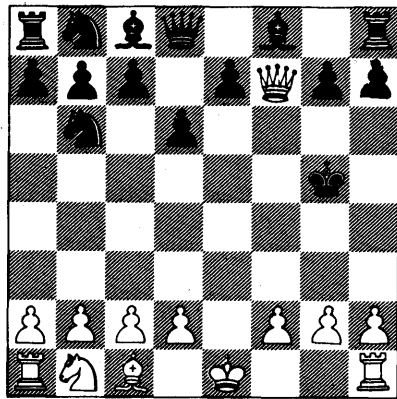
schaken

met arno henzen

De laatste uitgave van Fortuna's „Fanmail” is opgesmukt met een aantal fraaie en leuke bijdragen uit de oude doos. Het volgende miniatuurtje uit 1927 was toen als nu naar ik aanneem voor iedereen amusant, behalve voor het slachtoffer.

Wit: R. Noordwijk, zwart: S. Landau („zijnde eene schaakmeester”).

1. e4,Pf6 2. e5,Pd5 3. Pf3,d6 4. Lc4!?,Pb6 5. L:f7+?! Dat is te gewaagd als (!) zwart goed reageert. 5...K:f7 6. Pg5+,Kg6? Beter is 6... Kg8 7. Df3,De8 8. e6 (dreigt mat in twee), g6! 9. h4,Lg7, zoals geschiedde in een partij tussen R. Noordwijk en G. Jacobs. 7. Df3!,K:g5 8. Df7!! Een kostelijke pointe. De zwarte koning wordt de terugtocht afgesneden.

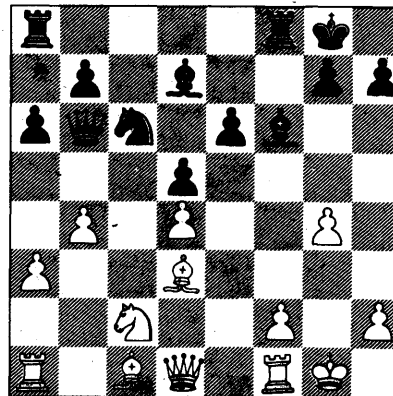

De zwarte stelling is reeds verloren. 8... g6 9. d4+,Kh5 10. Df4,h6 (10... e6 11. g4+ gevolgd door Dg3 mat) 11. h3,g5 12. Df7+,Kh4 13. g3 mat.

Een paar weken geleden stond onderstaande opgave in het Limburgs Dagblad, vergezeld van de vraag hoe wit aan zet kan winnen. Wit: Kh2, De5, Tf2, Lc2, a4, c3, g2, h5;

zwart: Kg8, Dc1, Tf8, Lf7, d5, g6, h5. Met een witte pion op h6 zou zwart Dg7 mat niet meer kunnen verhinderen; echter op meteen h6 volgt natuurlijk d:h6+. De oplossing moge daarmee duidelijk zijn: 1. Tf4! Er dreigt nu h6 zodat D:c2 zinloos is. En op 1... Le8 wint wit 2. De6+,Kg7 (2... Lf7 3. Df6 met overgang in de partij) 3. h6+ gevolgd door Tf8. In de partij probeerde de zwartspeler daarom 1... g:h5 2. Dg5+ (meteen Df5 is ook goed), Kh8 (2... Lg6 3. Tf8+ gevolgd door D:c1). 3. Df5 en zwart gaf op.

Tot slot nog 'n opgave

Het bovenstaande diagram is uit de 3e ronde van de open kampioenschappen van Brunssum (tevens voorrondes Limburgse kampioenschappen), uit een partij tussen M. Didden en W. Beugels. De wit-spe-ler achtte de tijd rijp om het strijd-beeld aanzienlijk te verscherpen met 17. g5. Hij offert daarmee de pion op d4 met het oog op een klas-siek loperoffer op h7. Aan u de moeilijke vraag of dit wel goed is?